

Vívó Híradó

A MAGYAR VÍVÓ SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1957. április 15

V. évfolyam 4. szám

HELYSZINI KÖZVETÍTÉS AZ OLIMPIÁRÓL

Írta: Dr. Rozgonyi György

/második közlemény/

Megkönnyebbü lést váltott ki mindenkiből, mikor végül november 5-én bejelentették, hogy a Melbourne-be menő magyar sportolók két gépen, az első csoport egy óriás Armagnac 91-en indul el másnap. Ez a gép ha nem is túl gyors, de rendkívül megbízható és négy hosszabb éjjeli pihenővel vitte ki a magyar sportolókat, köztük a vívókat is Melbourne-be. A másik gép csak másfél nappal későbben indult el Prágából. Ezen a gépen rajtam kívül a vívó kísérők közül csak Hatz József, Vass Imre és Gyarmati Mihály mentek. Ez a DC 6 B egészen modern, rendkívül gyors gép volt, mely hosszabb megállás nélkül vitt bennünket és annak ellenére, hogy 11 francia utasa miatt kitérővel Saigonba is repült, közel három nappal kevesebb idő alatt tette meg azt az utat mint az Armagnac.

Magáért a repülésért rajong az emberek nagy többsége, de még azoknak is, akik félnék az utazástól van egy – bár borzongós, – de kellemes érzésük. Én mindig szívesen utaztam, de hogy mi van egy repülőutban kellemes, azt máig sem tudom. Előnyös, mert gyors, kényelmes, mert csomó vizumot stb. megtakarítunk, de kellemes... azt nem.

Tegyük fel, hogy minden a legelőnyösebben zajlik le, akkor következő képpen néz ki egy repülőut. A repülőtéren való hosszas várakozás után végre be lehet szállni a gépbe, melynek ajtajában rendszerint egy *dívat-lapból kivágott* stewardess fogad *Hello* megszólítással. A gépben a helyek nem számozottak, így mindenki oda ül, ahol legjobbnak véli. Beül egy párnázott székbe, melynek összkényelme, hogy 45°-ban hátra lehet dőlni és így a benneülő fél-fékvő helyzetbe kerülhet. Induláskor és leszálláskor az utasnak oda kell szíjaznia magát a székhöz. Ezt rendkívül szigorúan betartják. Állítólag ez a szíjazás nem repülő kabala, hanem már sokakat megóvott a súlyos sebesüléstől. Amikor a gép elején mutatkozó villanyfelirás megengedi, hogy az utas kiszíjazza magát, nagy megkönnyebbülési érzést vált ki, s ez legjobban a *valamit-csinálni*-ban jelentkezik. Izeg-mozog az egész társaság.

Keresés a podgyások között, látogatás a hátsó sarkokban, könyvkölcsönkérés, amikor ezt is megadják, megkezdődne a táj szemlélése. Na és mit lehet látni – legtöbbször gomolygó hószzerű felhőket, ritkábban madártávlatból érdekességüket elvesztett tájakat. Csak ritkán fordul elő valami, ami megfogja az utas figyelmét, mint pl. amikor átrepültünk az ausztrál sivatagon és hosszú órákig csak sivár hegyek és gyűrődésszerűen megdermedt vegetáció nélküli, a földi élet kezdetére emlékeztető tájakat láttunk. Nem tudtam lelkemből kitérőlni a várakozó érzést, hogy mikor bukkan elő a dinosaurosokkal küzdő, hosszú szakállu, buzogányos ősember.

Normál repülő uton sokat és jól étkezik az utas. Sajnos ezen a melbourne-i uton az étkezés megközelítőleg sem volt olyan, mint a rendes járatokon. Az alvás, az, amit leghosszabban művelünk repülőgépen. Mindenki próbál minél tovább és mélyebben aludni, hogy az időt könnyen eltöltse. Sajnos még a legjobb alvóknál is sok akadálya akad ennek. Nincs hely, nem lehet a lábukat kinyújtani és ezért görcsös fáradtság áll be egyhamar. Így megkínzottan és elfáradtan érkezik meg az utas a repülőállomásra, ahol arra az időre, amíg a gép üzemanyagot vesz fel, kimehet a repülőtér melletti vendéglőbe és ott a helyi viszonyoknak megfelelő ételt és italt fogyaszthat. Körülnézhet a repülőtéren, mely nagyjában mindenütt egyforma, de lehet kisebb vagy nagyobb, több és kevesebb felépítményű és szebb vagy kevésbé szép kivitelű.

A vívók nagy többségével november 6-án délelőtt indult el Prágából az első csoport a 92 személyes Armagnacon. Délután 5 órakor érkeztek Istambulba és az éjszakai pihenő után másnap folytatták az utat Karacsi felé. Este 6 órakor 2 órás pihenő volt Abadánban, majd éjszaka 2 óra után érkeztek Karacsiba. Itt a szálló éttermében elügyasztott vacsora után aludni próbálkozott a társaság, de az induló repülőgépek zugása miatt ez nem nagyon sikerült. Annak ellenére, hogy 24 órát töltöttek Karacsiban, edzésre – megfelelő terem hiánya miatt – nem volt lehetőség. Karacsiból ugyancsak hajnalban indult a repülőgép és délelőtt 10 órakor érkezett Kalkuttába.

Innen Szingapurba repültek és végre komolyabb időt, 36 órát töltöttek szilárd földön. Vívóedzésre itt sem volt alkalom, könnyű atlétikai edzést és uszó edzést tartottak versenyzőink. Szingapurban feltűnt az óriási méretű forgalom, a trópusi növényzet és a tisztaság. A szállodák is kényelmesek és a hűtőberendezések révén a szobákban kellemes volt a hőmérséklet. Szingapur igen vegyes lakosú város, a benszülött malájokon és kínaiakon kívül itt a világ minden részéből ideszakadt fehérek élnek.

Szingapur után már az ausztráliai Port Darwin volt a legközelebbi leszállóhely. Ezen az utszakon repült át a gép az egyenlítőn, amely szokásos keresztelővel járt. A pilóta előbb egy hatalmasat zuhant, azután kétszer-háromszor meghimbálta a gépet, miközben a személyzet az előkészített szódáspalackokkal annak rendje és módja szerint megkeresztelte az utasokat. Ez a kis intermezzó némi vidámságot hozott az egyébként eléggé letargikus társaságba. Darwinban, ahová este 9 óra tájban érkezett az Armagnac népes magyar kolónia várta a sportolóinkat, akik közül egyik vívóinkat elkísérte a részükre kijelölt szállóban. Az ő elbeszéléséből értesültek versenyzőink az ausztrál viszonyokról. Később azonban rájöttek vívóink, hogy egyik másik nagyotmondásáról híres ausztrál vívó csak gyenge kezdő lehetne mellettük. Másnap reggel folytatta az Armagnac útját Melbourne felé és utasai a 4000 km-es utszakasz után végre ismét szárazföldet érezhettek lábuk alatt.

A másik gép, melyen én utaztam csak másfél órára állt meg és vett fel üzemanyagot a következő helyeken: Prága, Athén, Abadan, Karacsi, Bangkok, Saigon, Darwin, Melbourne.

November 10-én, de. értünk meg Melbourne-be. Felejthetetlen élmény volt, amikor gyűröten, fáradtan, álmosan kiszálltunk a gépből és megpillantottuk a reánk várakozó 2000 főnyi tömeget. Jöttünk felharsant a „huj-huj-hajrá”, négyzög képződött a csoportból, amelyben magyar ruhás lányok a csokrok tömegével fogadtak bennünket. A csokrokat átadták nekünk és megszólaltak a Himnusz hangjai. Szem nem maradt könny nélkül, sem a fogadók, sem a mi részünkről.

/folytatása következik/

o o o

1957 M Á J U S H A V I V E R S E N Y N A P T Á R

		Rendezi:	Főbírák:
5-én	I. oszt. férfi tör válogató	MVSZ	Dr. Balthazár – Kárpáti
	II.-III. oszt. férfi tör	Szolnoki MÁV	
	II.-III. oszt. női tör	♦ ♦	
4-5-én	Pannónia Kupa 4 fegyvernemben	Kaposvár	
12-én	I. oszt. kard válogató	MVSZ	Dunai P. – Papp B.
	III. oszt. és ifj. női tör	Bp. Petőfi	Medeczky-Bartos
	II. oszt. kard	Szegedi EAC	
	Felszabadulási Kupa ifj. kombinált csapatok részére	Környendi	
		Községi SC	
19-én	I. oszt. női tör válogató	MVSZ	Palócz E – Tilly E
	II.-III. oszt. kard	OSC	Dr. Durst-Detre
	II.-III. oszt. kard	Szolnoki MÁV	
	III. oszt. női tör	♦ ♦	
25-én	Ifj. leány tör előmérkőzések	Vasas SC	Mészáros S – Barcza
26-án	I. oszt. párbajtör válogató	MVSZ	Dr. Hajdu – Klell
	Ifj. leánytör döntői	Vasas SC	Mészáros S – Barcza

o o o

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG HIVATALOS KÖZLEMÉNYEI

Vívószakosztályi névjegyzékek kiegészítése /Megjelent a Vivó Híradó III. számában/

Fővárosi névjegyzékben:

17. sorszám. Erdészeti Traktor Intézője: Dr. Czifra András II. Széchenyi ut 29.

Vidéki névjegyzékben:

15. sorszám. Komáromi Vasutas új Intézője: Rimavölgyi Károly, Közgazd. Technikum
37. * Veszprémi Honvéd * Major Ferenc, Veszprém; Kádár utca 7.

Szervező Bizottság:

A bizottság Tilly János elnökielte alatt tartott III. hó 10-i ülésén tárgyalta a szövetségi érem és jelvény kérdését. A bizottság döntése alapján javasolják a régi szövetségi jelvény újbóli veretését, valamint a régi szövetségi vere-
tek új kivitelben való át dolgoztatását. A M.V.Sz. Tanácsa legközelebbi ülésén határoz a javaslat felett.

Átigazolási Bizottság

A Szövetséghez beérkezett átigazolási kérelmeket III. hó 24-i ülésén tárgyalta a bizottság. A következőkben felsorolt versenyvivők új egyesületükbe való átigazolásai hozta javaslatba a Tanácsnak. Az időközben megtartott Tanács-
ülés a javaslatot jóváhagyta így a következő átigazolások léptek érvénybe:

Muray Antal	Bp. Dózsból	a Bp. Vasasba
Kaszás Gábor	♦	♦
Havaldá Viktor	♦	♦
Felkay András	♦	♦
Farkas László	♦	B. V. S. C. - be
Farkas Lászlóné	♦	♦
Gábor Tamás	♦	Bp. Meteorba
Zékány Antal	♦	♦
Bárány Árpád	♦	♦
Somodi Lajos	♦	Bp. Honvédba
Kökény Éva	MTK-ból	Elektromosba
Rósa Gábor	♦	♦
Mendelényi Tamás	Vasasból	BVSC-be
Ágoston Judit	TF-ből	♦
Enyedi Szigírid	KÖZÉRT-ből	Meteorba
Gerván Albin	♦	♦
Gerő Pál	♦	♦
Simon Anna	♦	♦
Hanzéli Ildikó	♦	♦
Takács Mária	♦	♦
Farkas Gabriella	♦	♦
Berta Márta	Ganzból	OSC-be
Horváth Katalin	♦	♦
Nagyimre Alice	♦	♦
Balázs Vilmos	Keck. Dózsból	♦
Forgách Gábor	♦	♦
Juhász Irén	♦	♦
Hadfi János Balint	Soproni Haladásból	♦
Czigány Attila	Pécsi Haladásból	♦

Döntő: Kovácsné - Leblanc 7:4.

Végeredmény: 1. Kovácsné, 2. Leblanc, 3. Székelyné és Delbarre.

Kovácsné végig egyenletes, kiváló teljesítményt nyújtott. Régen nem látott nyugodt vívással, fölényesen nyerte a nagy versenyt, Székelyné kezdeti gyengébb szereplés után nagyszerűen feljavult és Julito, majd Hanépen elleni asszójában kitűnően vívott. Kiss, aki addig szépen és eredményesen vívott érthetetlenül kihagyott a Leblanc elleni asszójában, noha 5:1 arányban már ő vezetett a fiatal francia nő ellen.

Tör: Három fiatal versenyzőnk: Pap, Kamuti, Czvikovszky a körmérkőzések során ellenállhatatlank voltak, találatot alig kaptak, Pap kiemelt erőnyerőként került az első 16 közé. Kamuti az amerikai bajnokot, Steinhartot győzte le fölényesen 8:4 arányban, majd Czvikovszky szintén nagy fölényrel a belga Dothéet 8:1-re.

A közvetlen kiesési rendszerben kezdődött küzdelmekben kedvezőtlen volt a magyarok sorsolása. Pap Jayvel, Czvikovszky pedig D'Oriolával került szembe. Míg Czvikovszky az est legszebb mérkőzésén 5:1-es vezetés után 8:6 arányban megverte a kétszeres olimpiai bajnokot, Pap nem tudott mit kezdeni a nehéz vívómódor olimpiai helyezettel. Kamuti a belga De Beukelaere-t verte ki a további küzdelemből 8:4 arányban.

A negyed-döntőben Kamuti folytatta nagyszerű sikersorozatát és a jó képességű francia Cazabant verte fölényesen 8:3-ra. Czvikovszky nagy győzelme után nem folytathatta sikeres szereplését, mert a sikos páston a belga Van Hyfte elleni csörtéjében megcsúszott és, amikor már 6:4-re vezetett, kénytelen volt feladni a küzdelmet, csökkent képességének birtokában 8:6 arányban vereséget szenvedett és ezzel kiesett a további küzdelemből.

A középdöntőben Kamuti csillogtatta nagyszerű kezdőmódoját. Ellenállhatatlan egyenes támadásaival sorra szerezte értékes találatait s a Czvikovszkyt verő Van Hyftet 8:4-re legyőzte.

A döntő csörtében Kamuti már kissé fáradtan vívott, s belenyugodva Bay Béla Budapesten mondott jóslásába, hogy második lesz, 8:4-re vereséget szenvedett az angol Jaytól.

Végeredmény: 1. Jay, 2. Kamuti, 3. Van Hyfte és Link.

A vasutas vívók végeredményben 1. első és második, 2. harmadik és 2. ötödik helyet értek el a népes mezőny és nagyszerűen rendezett nemzetközi versenyen.

Dr. Nedeczky László

A POZSONYI NAGYDIJ

Dr. L'Auné Zoltán
beszámolója

A Csehszlovák Vívószövetség és a Pozsonyi Slávia rendezésében március 16-17-én tartották meg első ízben a Pozsony város nagydíjért kiírt nemzetközi egyéni kardversenyt.

A versenyen induló három magyar: Delneki, Horváth és jómagam Dunai Pál vezetésével március 15-én rövid, kellemes utazás után érkezett meg Pozsonyba, ahol szeretettel fogadtak és a modern, minden kényelemmel berendezett Hotel Carltonban szállásoltak el.

A verseny március 16-án reggel kezdődött. A 24 indulót négy csoportba osztották, s ezekből 3-3 vívó került a két hatos középdöntőbe, amelyekből 4-4 vívó képesítette magát a március 17-én délután megtartott nyolcas döntőre. A magyarok számára sem az elő-, sem a középdöntő nem jelentett különösebb megerőltetést, s mindhárman simán jutottunk a legjobb nyolc közé. A három magyaron kívül három lengyel /Zablóczky, Ochyra és Sobol/, két csehszlovák /Chmela és Förgách/ harcolta ki a döntőben való részvétel jogát.

A verseny színhelye a döntő megkezdésére zsúfolásig megtelt közönséggel, s a végküzdelem a vívóversenyeken már megszokott feszült légkörben zajlott le. Először az egy nemzethez tartozók vívtak egymás ellen, melynek során a lengyelek közül Zablóczky mindkét honfitársát simán legyőzte, míg a magyarok körbeverték egymást. Ez mint utóbb kiderült rossz kabalának bizonyult, mert így az amugyis esélyesként kezelt Melbourne-i

olimpiai helyezett Zabloczkyt indokolatlan előnyhöz juttattuk. A kétnapos működéstől fáradt versenybírák vívóinkat emellett több olyan sorsdöntő találattal sújtották, amelyek végeredményben arra vezettek, hogy 1-1 asszóném olyan eredménnyel végződött, ami a valóságnak megfelelt. Ez nem kifogás akar lenni, csupán annak megvilágítása, hogy a verseny sorrendjének kialakításában az öttagú - akciók elbírálásában bizonytalan, részben előgult - versenybírószám, döntő szerepet játszott. Igaz, hogy a lengyeleknek sem volt hazai versenybírójuk, azonban nagy előnyt jelentett számukra, hogy Zabloczky személyében olyan nemzetközileg elismert, nagy rutinnal rendelkező vívót indítottak, aki a már eddig ismert, s nemzetközi versenyeken állandóan szereplő magyar válogatottak távollétében a verseny elsőszámú esélyesévé lépett elő. Hogy ez mit jelent, arról azt hiszem vívóknak nem sokat kell magyarázni. Egy kis szerencse, egy kis bírói tévedés az ellenfél terhére, s a verseny már el is dőlt. Végeredményben Zabloczki lett az első 6 győzelemmel, mögötte Ochyra, Chmela, Deineky, L'Auné volt a sorrend egyaránt 4-4 győzelemmel, míg Horváth hatodik, Forgách hetedik és Sobol nyolcadik helyen végzett, 3-3-, illetve 1 győzelmet aratva.

Zavarólag hatottak - valószínűleg minden résztvevőre - az égő reflektorok, amelyek a televízió részére történt közvetítés miatt a döntő folyamán ugyyszólván egyfolytában működtek. Tudomásul kell venni ezeket a zavaró körülményeket és fel kell rá készülni, mert nemzetközi versenyeken ezek sok esetben előfordulhatnak.

Azok számára, akik a pozsonyi versenyt fentiek figyelmen kívül hagyásával értékelték meg kell mondani, hogy nem történt semmiféle tragédia, a magyar kard tekintélyén csorba nem esett. Le kell vonni azonban azt a tanulságot, hogy a nemzetközi versenyek légkörének megszokása céljából a megfelelő hazai eredményekkel és technikai tudással rendelkező vívók számára alkalmat kell adni, hogy minél több külföldi versenyen indulhassanak. Ez az egyetlen útja annak, hogy megfelelő garnitúra álljon a válogató bizottság rendelkezésére, továbbá, hogy a külföldi versenyen induló vívó megfelelő tapasztalatokkal felvértezve, magabiztosan tudja idegen talajon is győzelemre vinni a magyar színeket.

Nem vitás azonban, hogy a külföldi szereplés pénzkérdés is, amivel egy kissé szűkösen állunk. Ugy gondolom mégis, hogy a környező államokkal meg lehetne találni a lehetőséget arra, hogy több találkozót rendezzünk, akár egyesületi vonalon is; hogy ezáltal minél többen tegyenek szert a vívósportban oly annyira fontos nemzetközi rutinra és ismeretségre.

Vívóink egyéni szereplésével egyenként nem kívánok foglalkozni, mert, mint aktív versenyző talán nem lennék minden szempontból tárgyilagos. Általánosságban, meg kell azonban állapítanom, hogy - az előbbieket figyelembevétele mellett is - egy kicsit nagyobb akaraterevével meglehetően volna fordítani a verseny kimenetelét. Asszó közben nem lett volna szabad beüldözölni magunkat a versenybírószám nyomásától, hanem minden körülmények között csak a végsőt, a győzelem elérését kellett volna szem előtt tartanunk. Biztos vagyok benne, hogy legközelebb ez így is lesz. Deineky és Horváth egyébként jól, de egytuttal balszerencséjével is vívott. Ami személyemet illeti, hosszú idő után most kezdem önbizalmamat visszaszerezni, s remélem a következő alkalommal társaimmal együtt jó szerepléssel fogjuk megörvendeztetni azokat, akik biznak bennünk, mert tudjuk, hogy külföldön nagy felelősség magyar színekben a kardot forgatni.

A döntő többi tagja közül nem vitásan Zabloczky volt a legjobb, akinek szerénysége jó példa mindenki számára. Ochyra jól verekedett, míg Chmelát a sors erősen pártfogolta. Forgáchnak voltak jó percei, Sobol ellenben - bármennyire rámenős versenyző is - az utolsó találattal mindig csődöt mondott.

A versenyre erősen ráütötte bélyegét a magyarok igényeljei formája, s ez a verseny színvonalára mérséklő hatással volt. A közönség ettől eltekintve nagy érdeklődéssel kísérte az egyes mérkőzéseket, s a dijkiosztásakor a vívókat melegen ünnepelte.

Ami a verseny rendezését illeti - s ezt vezetők, Dunai Pál a verseny utáni banketten ki is emelte - minden tekintetben kifogástalan volt. Barátok között jártunk, akik mindent megtettek, hogy jól érezzük magunkat. Láttunk kinemaszkop filmet, s ismét gyönyörködhattunk a csehszlovákok építészeti remekműveiben. Pozsony nem kis város, hanem kereskedelmi és ipari gócpont. A régi századok levegőjét árasztó paloták és parkok mellett a rendezett utcákon és tereken sűrű egymásutánban sorakoznak egy modern, fejlődő város új építészeti remekei.

Végezetül le kell szögezni, - ha nem is győztünk, - mégis úgy érzem, hogy a magyar-csehszlovák sportbarátság érdekében jó munkát végeztünk.

ROMÁNIA VIVÓSPORTJÁRÓL

Írta: Szabó László, vivómester

/második közlemény/

Nehéz ígérni, könnyű megtartani, ez az elvem, s mégis mikor április 3-án a szokásos napi 9-10 órai oktatás után hazafelé menve, fáradtabbnak érzem magam a szokottnál is. Nyomott valami felelősségérzés, hogy a körmömre égett a gyertya s most már nincs további halasztási lehetőség meg kell írni a fél évvel ezelőtt megígért cikket a Vivó Híradó számára. Hivatásom gyakorlása oly sokat kíván tőlem, hogy fel fogásomtól eltérően, most - kivételesen - az ígéret beváltását is nehéznek érzem.

Tíz óra is elmúlt mikorra lelekedtem. De nem tudtam elaludni, megpróbáltam a közel egy-két év távlatából felidézni a történeteket s sorban éltem át a két nyári fáradságos, de kedves és tanulságos eseményeit. A vonaton ültem, robogott a gyors a Körös völgy esodás vidékén: Király hágó, - Csucsá - Kolozsvár - Marosvásárhely, Kérésésemre a román TSB a vivómester továbbképző tanfolyamot szülővárosomban rendezte meg, ide gyűjtötte össze a mestereket, a válogatott felnőtt és ifjúsági kereteket, hogy minél többen jussanak tanulási lehetőséghez. A háromféle munka - mester képzés napi négy órában, két edző tábor - igen sokrétű és bonyolult feladatot jelentett.

Vigasztalásom volt, az őszinte szeretet, érdeklődés, megbeszülés, amelynek oly sok látható jeleit adták ottani kartársaim, a szövetség tagjai és a versenyzők maguk is. Sokat végeztünk s azzal a jóleső tudattal tértem vissza, hogy adhattam némi viszonzást annak a vivósportnak, ahonnan származtam. Hazajövetei, operáció, egy év megfeszített munkája után tavaly nyáron ismét röpitett a gyors, ezuttal a Tömösi-szoroson kapaszkodott fel a három mozdony vonatja szerelvény.

Piatra-Neamtu volt az első állomás, hasonló megbizással, mint az Vásárheiyt volt. A tanfolyam bejejezése után Bucarestibe mentem, itt már a tapasztalatok leszűrése, a konkrét véleményadás, a tervek kidolgozása volt a feladatom. Sok volt a tennivaló, nem könnyű dolog s nem irigylésreméltó feladat a román vivósport vezetőjének lenni. Mégis a sok hiányosság, nehézség ellenére van hit, magabizás, lelkesedés, kitartás, akaratéro s az eredmény nem lehet kétséges: a siker!

Előjönnek s máris tovasuhannak az élmények: az ottani mesterek heroikus munkájukkal, fáradhatatlanságukkal, tanítványok sokaságával, kimondott vivóterem hiányokkal, a vivósport erős decentralizáltságával, a szét-szortság s távolságok minden hátrányával, a felszerelési nehézségekkel, harcokkal a ferde fel fogásokkal, a nem kiemelt sportág tehertételével, a szakirodalom hiányával. Őrlődve a hegemonia harcban a Regát és Erdély között, nem kis mértékű klubsovinizmussal párosulva. Vannak nehézségek és amellett eredmények is szépszámmal már: egyre jobban építik ki nemzetközi kapcsolataikat, rendszeresen nemzetközi versenyeket rendeznek minden évben a tehetséges fiatalokat edző táborba gyűjlik össze, folyik a versenybíró képzés, kiadták a nemzetközi versenyszabálykönyv román fordítását, rendszeres propaganda népszerűsíti a vivást. A csapatbajnokságok speciális rendszere, a sportiskolák nemcsak a tömegesítés, hanem egyben a minőség fejlesztésének is a kipróbált, jó utjait jelentik s ha hozzávesszük a lehetőségekhez mért rendszeres mesterképzést, úgy elmondhatjuk, hogy már eddig is sokat tettek és valósítottak meg terveikből.

Ma már 35 mester működik - fele a fővárosban, - 16 vivószakosztály mintegy 1000 vivóval, amelyből 200-220 a minősített versenyző.

A részletek átélésére már nem került sor. A természet örök törvénye érvényesült és a fáradt test megkövetelte pihenés előadta a további emlékezést. Pedig igen tanulságosak lennének pl. a nálunk még csak a megvalósításuk kezdetén álló sportiskolák a maguk máris igen szép és számtalan tehetséget felmutató eredményeikkel. Az idén már hét ilyen vivó sportiskola működik Romániában. A felfedezett tehetségeket innen áteszik a vivószakosztályokhoz, megkémélve azokat a tömegekkel való foglalkozással járó drágább időrablástól.

Vagy a sokat vitatott csapatbajnoki lebonyolítás: a Divizia. Két Divizia van nyolc-nyolc szakosztály al. Mindegyik csoport teljes körű vivó mind a négy fegyvernemben, négyes-négyes csapatokkal. Egy ember csak egy fegyvernemben indulhat. Ez a kikötés arra kényszeríti a szakosztályokat, hogy legalább 22-24 versenyzőt képez-

zának ki fegyvernemenként arányosan elosztva. Az egy-egy fegyvernem-csapat körmékrőzéseit mint összetett versenyt értékelik és a helyezési sorrendet a négy fegyvernemben elért legjobb összeredmény adja. Így dől el a csapatbajnokság, a kiesés és feljutás kérdése is. Az ilyen monstre csapatbajnokságokat rendszeren más-más városban rendezik meg, így propaganda hatása igen nagy. Amellett az egész vívóéletre előnyös, a de-centralizálás okozta hátrányos helyzetet némileg ellensúlyozó összejövetelei, egységes fel fogás kialakítását, nagy vívó seregszemléit tesz lehetővé. /Versenybíró tanfolyamok, egész élgárdának egyidőben, egyhelyen való szereplése./

Több éves mesterképző iskolát terveznek, de ennek megvalósítása elé igen sok akadály tornyosul s ezek közül nem is az anyagi ok az elsődleges.

Még hadd mondjam el egy élményemet. Egy belvárosi ételmiszerüzlet számtalan finomságokkal teli kirakata előtt álltam s a sok inycsiklandozó áru között kis halomban, a világon egyedülálló ízű és zamatu, magyar fajalma volt kitéve. Bár minőségileg nem a *megszokott*, szép áru volt, mégis megkivántam és bemenne, kértem belőle. A minőségre tett megjegyzéseimre az eladó közhelyekkel válaszolt, az időjárást és egy s más dolgot említett. Tépelődtem a kérdéssel s mivel régi gyümölcsstermesztő szakember vagyok - egy igen híres magán kertésztől tanultam a mesterséget s közel harminc évet töltöttem a szakmában - elgondolkoztam, hogy az ötven éve a világhiállításokon mindig aranyérmel nyorgó fajalmánkkal valami baj lehet. Nem is kellett sokat ki-noznom magam, hamar rájöttem, hogy a sok hátráltató tényező közül egyről, amely igen hátrányosan befolyá-solja a minőséget és a mennyiséget, az illetékesek megfeledkeztek. Valahogy az volt az érzésem, hogy csak a betakarítással és az értékesítéssel voltak elfoglalva s nem gondoltak magára a: termő fára. Pusztult a gyü-mölcsös, a régi nemes fák kidőltek, a világháború szőnyegbombái a kertészet épületét rombolták le, a megma-radt egyedek ma már maguk is a félévszázados korban vannak s nem gondolt senki az utóbbi évtizedben új csemeték ültetésére, vagy ha gondolt is, ez megmaradt a tervnél, esetleg amikor már közel volt a megvalósu-láshoz, kitűnt a kerethiány. Ami anyagi jutott az elsősorban elment az egyre kevesebb *export áru* tetsző- sebb csomagolására.

Pedig nagy szükség van a pótlásra, itt is vívásunkban is. Máris jöttek sorban, a még balk, de an-nál beszédesebb megjegyzések /Gand-Bonn-Pozsony/ s ha nem teszünk érdemilegesen valamit a legsürgőseb-ben, el lehetünk készülve, hogy az 50 éves, sok dicsőséget ért *fajalmánk* eltűnik a nemzetközi *piacról*.

Hol a segítség? legsürgősebben intézményes mesterképző iskolát a magyar vívósportnak! Megérdemli! Megéri!

o o o

NAGY VIVÓK - NAGY VERSENYEK

Emlékezés Kabos Endréről

Ötvenegy éves lenne, ha élne; tizenhárom éve, hogy a Margit-híd felrobbantásakor a hullámokban örök-re elmerült. Huszonegy esztendeje, hogy egy forró nyári estén megnyerte az olimpiai bajnokságot. A melbournei csapatban már csak ketten voltak, akik huszonegy évvel ezelőtti diadalnak vele együtt részesei voltak: Gerevich és Kovács. És a Los Angeles-i olimpián szereplő csapatból immár csak Gerevich Aladár az, aki Ausztráliában a magyar nemzeti színeket képviselte.

A fiatalok már csak a nevét ismerik. Egyre kevesebben leszünk, akik látták és tudják, hogy kiszámitha-tatlanul gyors, ütem-változtató balkezéről valóságos legendák keringtek mindenütt az egész világon, ahol kardvi-vásról szó volt. Ez a kiváló sportember, aki 1933-34 években kétszeres Európa bajnok, számos külföldi nagy verseny győztese volt, méltán és megérdemelten vitte el az olimpiai bajnokok babériját is.

⊕ Vannak nagy előadóművészek, akiknek hangját, zenéjét lemezek rögzítették meg, az ő vívását így meg-örizni nem lehetett, hanem él minden sportemberben, aki csak egyszer is látta. Technikája teljesen kiforrott, min-den felesleges salang mentes, a végtetekig leegyszerűsített volt. Minden vívói helyzetet a legkönnyebben, a legki-sebb kockázattal oldotta meg, ujjának egy-egy érzékeny mozdulatával indította pengéjét és irányította. A tempó vál-

toztatás talán a vivó sportban a legnehezebb, de az ő pengéje változó ütemmel, mindig a legrövidebb uton siklott az ellenfél felé. Fantáziája volt, nagy vágyakat és nagy eredményeket tudott megálmodni és meg is valósítani. Hihetetlen akaraterővel tudott összpontosítani és tetszése szerint akció közben gyorsította mozdulatait, vagy lassította. Valószínűtlenül hosszú kitörései voltak, de ezekből vivó állásba könnyedén tudott visszamenni.

A visszeléssel nem szerette. A tempót, távolságot kiismerhetetlenül változtatni tudta, ha az ellenfél támadni akart, ő mindig messze volt, ha pedig az ellenfél úgy érezte, hogy kellő távolságban van, egyszerre Kabos kardja valahol a sisak ezüstjén, vagy a plasztrom fehérijén csillant. A maga korában talán neki voltak a vivó világban a leggyorsabb reflexei. A meglátás és a cselekvés között semmi érzékelhető idő nem volt. Nemcsak ellenfeleit, hanem saját képességeit is ismerte, azokat soha sem túl, sem le nem becsülte, hanem tudta, hogy saját magától minden versenyen mit várhat.

Egy versenyző életében különleges és ritka pillanatok vannak. Ezek a pillanatok, amikor precízen működik minden a szem, a kéz, a láb, az idegek, – sőt mivel ez nem centiméterrel és stopper órával mérhető sport, – amikor nincsen semmi idegesítő a bíráskodásban sem. Vannak olyan nagy vivó egyéniségek, akik rányomják bélyegüket az utána következő nemzedékekre, az igazi nagyoknak is azonban 3-4 ízben akad olyan napjuk, amikor minden rendben van. Mert tudjuk jól, hogy elég egy kényelmetlen utazás, egy rosszul töltött éjszaka, bíráskodás miatti ideges hangulat, vagy bármi más és már nem lesz első akár a legkiválóbb versenyző sem.

Ilyen nagy napjai voltak Kabos Endrének, aki 29 éves korában Berlinben az olimpián bajnok lett, de már sokkal korábban a nemzetközi vivó világ egyik elsőjeként ünnepelték. Joggal, – hiszen a Los Angeles-i 1932-évi olimpián 25 éves korában, a csapatverseny egyik hőse, az egyéni küzdelem harmadik helyezettje, majd 27-28 éves korában Európa bajnok lett. 1933-ban a Budapesten megrendezett Európa bajnokságon, amikor a magyarok egymásközötti asszójukat leviták, két veresége volt. A Margitsziget-i pástól a vihar dulta fel, a versenyt másnap folytatták. Indiszpónálan, barátai unszolására állt ki a további küzdelemre azért, hogy Gerevich Aladárt, évtizedes barátját győzelemre segítse. És másnap mind a hat olasz, köztük Marzit és Gaudinit legyőzte, így került Marzival, minden idők egyik legnagyobb olasz versenyzőjével – holtversenybe és tomboló tapsorkán között megsemmisítő fölényrel 5:0 arányban legyőzte.

Nem ragyogtatott csillogó technikát, mint régi barátja és elődje Garay János, nem volt meg benne Petschauer szinessége, teatralitása, sem Terstyánszky hideg nyugalma vagy Fuchs Jenő szívóssága. Nem fleszt és nem volt oly vakmerő, mint a párisi olimpiai bajnok Pósta Sándor, nem volt olyan küzdő, mint Jekeliálussy György, nem volt meg benne Gerevich Aladár sima mozgása és szélvész gyorsasága. A száraz, modern ésvívást adta, olyan csodálatos tempó érzékkel, hogy tussain vitatkozni sem lehetett, csak a tiszta találatot megítélni.

Akik látták, sokaknak úgy tűnik, hogy alakban, technikában a maiak közül Kárpáti Rudolf az, aki leginkább hasonlít hozzá.

Ha a magyar színekért kellett külföldön harcolni, akkor önmagát multa felül. Az olasz-magyar találkozások forró és izgalmas levegőjét nem lehet papírra vetíteni, de a vivók évkönyve fejegyzi Cremonát és Vencét, amikor a hatos csapatban 6 győzelmet szerzett. Örökké emlékezetes marad az a cremonai küzdelem a Terstyánszky emlékversenyen, amikor az olaszok 18:17 arányban vezettek és sorra került a két nagy favorit: Kabos és Gaudini. A vivók ismerik jól az olasz publikum hozzáértését, forró vérmérsékletét és még ehhez hozzátehetjük, hogy ebben az időben a két nemzet kardvívói szinte fej-fej mellett haladtak, de az olaszok csapatversenyben addig győzni csak egyszer tudtak.

Halálos némaságban álltak fel és a forduláskor Gaudini 3:2-re vezetett. A versenybírák és a rendezőség többször rendre intette a zajongó olasz tömeget, amelynek tapsorkánja tengerzugásként hangzott. A magyar vivók sápadtan mentek ki az öltözőbe és minden tapsnál tudták, hogy Kabos kapott találatot; már nem reménykedtek abban, hogy a versenyt megnyerhetik. Gaudini félelmetes nagyszerű formában volt és a fordulás után egy hosszú kitöréssel újra talált, 4:2 volt az eredmény és Kabos pontosan tudta, ha csak egyetlen kétes találatot ad, azt nyomban ellené itélik. A légkör egyre izgalmasabbá vált, a nézők feálltak heiyükre. Az egész nagy termet feszült némaság ulti meg. Azután 4:3 lett és senki sem tapsolt, majd 4:4 lett és újra csend volt. Végül valami furcsa kiállítás, a zsűri elnök szava pattogott és a magyar vivók vállukra kapták Kabost, aki ebben a fojtó légkörben, hihetetlen harcban győzni tudott. Ezzel egyforma győzelmi aránnyal, de jobb találataránnyal újra a magyar kardcsapat győzött.

Azután jött a háború és sok minden egyéb. Elmúlt 1940 és 1944 is olimpia nélkül. Kabos emlegette, hogy megegyezően elindul majd, igyekszik olimpiai bajnokságát megvédeni, mert amikor nem vivhatott, akkor is mindig álmódott, vivásról, versenyekről. Közben új vivőgenerációt nevelt és a polgári pályán szorgalmasan és szerényen dolgozott.

Ötvenegy éves lenne most, ha élne. És Kabos Endre, akinek vivói nagyságát papírra vetni nehéz, akinek alakját néhány vonással megrajzolni igyekeztünk, nem lesz már soha versenyen, már nem utazik soha, semmilyen táj felé.

o o o

OLVASÓINKHOZ!

Az a rokonszenves fogadtatás, melyben lapunkat újból megjelenése alkalmával a vivótársadalom részé-
tette, örömmel tölti el a Vivó Híradó munkatársait és serkentőleg hat ki ama további igyekvésükben, hogy a lap
tartalmát hasznos, érdekes írásokkal magas színvonalra emeljék.

Márciusi első számunk – technikai okokból – nem sikerült úgy, ahogy szeretnénk volna. A lap rajtuk ki-
vülálló okoknál fogva megkésve jelent meg, a fedőlap kliséje sem készült el idejére és a szöveg tördelése sem si-
került kedvünkre valóan. Természetesen ezeket a sajnálatos hiányosságokat a jövőben ki fogjuk küszöbölni.

A lap terjesztése biztatóan indult. A pasaréti törvályogató versenyen közel 50 példányt vásárolt meg a
nézőközönség. Előüzető is szép számmal jelentkezett felhívásunkra, de még sok élversenyző, versenybíró és
taggyeület nevét tartjuk nyilván, akik eddig nem csatlakoztak olvasó gárdánkhoz.

Vivóérdek, hogy sportágunk egy anyagilag is jól megalapozott szakorgánummal rendelkezzen. Kérjük te-
hát, aki még nem előfizetünk, minél előbb csatlakozzék olvasótáborunkhoz.

A Szerkesztőbizottság

o o o

H I R E K

Szövetségi nap az MVSZ-ben

Nagy a félforgalom a csütörtöki szövetségi napokon a Hold utcai szövetségi helyiségekben. Ezekon a
napokon du, 4-től 8 óráig keresik fel ügyes-bajos dolgaikkal a szakosztályok intézői, edzői, versenyzői a szö-
vetségi funkcionáriusokat.

o o o

Minősítő Bizottsági fogadónap

Április 1-től kezdve a Magyar Vivó Szövetség Minősítő Bizottsága nem pénteken, hanem csütörtökön-
ként du, 5-7 óra között fogad.

o o o

Bírák Bizottsága

A bizottság elhatározta, hogy a szövetségi válogató versenyekre ellenőrt küld ki a versenybírák műkö-
désének ellenőrzésére.

o o o

Alsövetségek figyelmébe!

A MVSZ ideiglenes tanácsa a Szervezési Bizottságon belül megalakította a Vidéki Albizottságot. A vidéki
szakosztályok problémáikkal forduljanak az albizottsághoz.

o o o

Melbourne-i olimpiai szereplésünk értékelése

Vivóink olimpiai szereplésének beszámolójára most készül Dr. Bay Béla szövetségi szakvezetők. A később meghatározandó időpontban tartandó beszámolóra meghívást nyernek a Versenyzők, edzők és a vivó sport szakemberei.

o o o

Még egy Melbourne-i aranyérem

Valószínűleg a vivótársadalomban is kevesen tudják, hogy vivóink által Melbourne-ből haza hozott aranyérmeken kívül olimpiai aranyéremmel tért haza a nemzetközi vivókörökben is nagy tekintélynek örvendő Rozgonyi György. Dr. Rozgonyi György immár 4 esztendeje megszakítás nélkül tagja a luxemburgi, brüsszeli, római világbajnokságok és a melbourne-i olimpiai vivóversenyek legfőbb bíróságának a Directoire Technique-nek. Érdemei elismeréséül a francia René Mercier-vel és az olasz Guiseppe Magzini-val együtt részesült aranyérem kitüntetésben.

o o o

FLESS * ESPRESSO

A belváros szívében a Martinelli /Szervita/ térnél szorgos mesteremberek új espressó berendezésén munkálkodnak. Kovács Pál olimpiai kardbajnokunk espresso iparendélyt kapott és a napokban nyitja meg az izlésesnek ígérkező intim helyiséget, mely bizonyára kedvelt találkozó helye lesz a sportembereknek.

o o o

Dr. Soproni János a «Népsport» főszerkesztője

Ütömmel értesült a vivótársadalom, hogy Dr. Soproni János személyében kitűnő vivó került a Népsport főszerkesztői tisztségébe. Régi panaszá-bánata a magyar vivó sportnak, hogy sportlapunkban soha nem kaptak jelentőségéhez méltó helyet a vívás problémái. Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy ezen a vonalon máris üd-vős változásokat tapasztalhattunk a Népsport vivóhírányagának bővülésével.

o o o

Pezsgő vivóélet a Bp. Orvostudományi Egyetem SC vivótársaságában

Fokozatosan megindul a vérkeringés az októberi események következtében 3-4 hónapon át szünetelő vivószakosztályokban.

A Semmelweis utcai volt Haladás teremben működik az OSC 170 tagot számláló vivószakosztálya Barcza Ferenc, Sárosi Antál, Kausz István és Demeter Károlyból álló ideiglenes intéző bizottság vezetése alatt. Az edzések Szabó László, Tari István és Forró Sándor vivómesterek szakszerű vezetésével a tagok tömeges részvétele mellett folynak.

o o o

Egy fiatal vidéki szakosztály példamutatása

Az elmúlt évben Körmentre került egy a pesti versenyeken is jól szereplő versenyvivó: Eiben Ottó fiatal tanár. Első ténykedése volt vivószakosztályt szervezni a körmentdi ifjuság körében. A körmentdi Községi SK az első évad végén már III. osztályú országos férfi és női törvérsenyt írt ki és bonyolított le. 18 női és 12 férfi indulója volt a példásan rendezett versenynek, melynek döntőjében budapesti, soproni és körmentdi vivók osztozkodtak a helyezéseken. Eiben Ottó szerkesztésében úgyszólván összeállított Vivó Híradó is megjelent.

Most pedig, hogy szövetségi lapunkra való előfizetési felhívással fordult a szövetség a körmentdi Községi SK-hoz, elsőnek üdvözölte lapunk újbóli megjelenését, bejelente, hogy a Vivó Híradó-nak 10 előfizetőt toborzott és felhívásunk értelmében bikket is küld a vidéki vivósport problémáiról.

Ugyancsak 10 előfizetővel jelentkezett a veszprémiék kitűnő szervező vivó szakembere: Zatkalik László is. Köszönet illeti agilis sporttársainkat.

o o o

Fegyelmi eljárás

A Magyar Vívó Szövetség Fegyelmi Bizottsága III. 28-án tárgyalta Papp Csaba /BVSC/ fegyelmi ügyét. Papp Csabát az MVSZ kard válogató versenyén tanúsított tiszteletlen viselkedéséért jelentette fel Szabó Pál a versenybírók elnöke.

Papp Csaba, mint néző a zsűri elnök egy találatot eldöntő ítéletét meg nem engedett módon és hangon bírálta. Megjegyzéséből az világított ki, hogy Szabó Pál nem is láthatta azt a tust amit eldöntött.

Ezt a magatartást a Fegyelmi Bizottság helytelenítette, de miután cselekvését nem fegyelmi vétségnek, hanem fegyelmezetlenségnek minősítette, a fegyelmi eljárást Papp Csabával szemben megszüntette. Ugyanakkor azonban nyomatékosan figyelmeztette, hogy amennyiben hasonló cselekmény miatt újból a Fegyelmi Bizottság elé kerül, úgy szigorú fegyelmi büntetést lesz kénytelen rá kiszabni.

o o o

Rendőrségi engedély szükséges vívó versenyek megtartásához

Felhívjuk a versenyt rendező fővárosi és vidéki szakosztályok figyelmét, hogy a Rendeleti Közlönyben megjelent kormányrendelet értelmében sportversenyeket csak előzetesen megszerzett rendőrségi engedély birtokában lehet megrendezni. A III. 31-én lejárt rendelkezés határidejét meghosszabbították, így továbbra is kötelező.

o o o

Kilenc helyen végzik a fővárosi sportolók sportorvosi vizsgálatait

Sok panasz tárgyát képezte, hogy a sportolók csak két intézménybe mehetnek sportorvosi vizsgálatra és ezek túlszűkösága miatt sok idővesztességet jelentett a késői sorakerülés. Ezért a Fővárosi Tanács Egészségügyi Osztálya újabb 7 rendelőt állított erre a szolgálatra.

Ezentul a következő sportorvosi intézmények állnak a sportolók rendelkezésére:

- Országos Testnevelési és Sportegészségügyi Intézet, XII. Alkotás u. 44. 8-20 óráig.
- Budapesti Testnevelési és Sportegészségügyi Intézet, V. Kossuth Lajos tér 13. 8-20 óráig.
- Újpesti Sportorvosi Rendelő, IV. Dózsa György ut 30. 16.30-19.30-ig.
- Péterfy Sándor u-i Sportorvosi Rendelő, VII. Péterfy Sándor u. 8. 16.30-19.30-ig.
- Kispesti Sportorvosi Rendelő, XIX. Ady Endre u. 122. 16-19 óráig.
- VIII. ker. Sportorvosi Rendelő, VIII. Szántó Kovács utca 4. 16-19 óráig.
- XI. ker. Sportorvosi Rendelő, XI. Fehérvári ut 12. 16-19 óráig.
- Csepeli Sportorvosi Rendelő, XXI. Kossuth Lajos tér 21. 17-19 óráig.
- Pesterzsébeti Sportorvosi Rendelő, XX. Ady Endre u. 43. 17-20 óráig.

Szombaton a rendelők 14-16 óráig állnak rendelkezésre. Csepelen és Pesterzsébeten szombaton szünetel a rendelés.

o o o

Vivók a pódiumon

Nagy és megérdemelt sikere volt Kárpáti Rudolinnak a Honvéd Tisztiházban rendezett hangversenyén.

Nemcsak a kitűnően megrendezett hangverseny létrehozásáért illetve dicséret olimpiai bajnokunkat, de nagy sikert aratott ötletes konferálásával is a zsúfolásig megtelt nézőtér közönsége körében. Ujabbán a rádió sokmillió hallgatóságát hódítja meg hanglemezeivel. Híres koncert lemezből álló gyűjteményének gyöngyszemeit sugározza a Rádió hétről-hétre Kárpáti Rudolf eredeti konferálása kíséretében. Rudink lassan Rádió sztárrá női ki magát. Ma délelőtt az autóbusszon utazva két fiatalasszony beszélgetésére figyeltünk fel: "Nem édesem, a 4 órai mozielőadásra vegyél jegyet, 7-re otthon akarok lenni, mert akkor közvetíti a rádió a Kárpáti lemezműsort és ezt semmiképpen sem akarom elmulasztani".

Arra kellett gondolnunk, hogy híres sportolónk egy része külföldről hazatérve utazóböröndjeit nylon halmival, ruzsával tömi tele, Kárpáti Rudi, igazi szakértői ízléssel gondosan kiválasztott lemezekkel tért haza. Az

előbbiek bevásárlásai talán jobban kifizetődnek, a magunk részéről mégis a lemezgyűjteményért irigyeljük gazdáját.

A vásznon is teret hódítottak vívóink. Most forgatják a Bp. Filmstudió első játékfilmjét a Gerolsteini kaland című zenés produkciót. A darabban előforduló vívó jelenetek szakszerű beállítása érdekében élvívóink egész sorát vették igénybe. Kárpáti Rudolf, mint szakvezető és tanácsadó áll a rendező segítségére. Ő tanítja be Darvas Iván főszereplőt is a vívó jelenetekben való szereplésre. Komoly vívóleckék folytak a pasaréti Vasas teremben, melynek folyamán Darvas Iván tenetséges tanítváynak, olimpiai bajnokunk pedig jó mesternek bizonyult. Tilli János a vásznon is szerepel, egy dallás gardatisztet alakít. A vívócsoporthoz jelenetekben még Papp Bertalan, Fülöp Bálint, Keményvári Géza, Delneky Gábor, Kardos Ferenc, G. Molnár Lajos, Felkay András és Dávid Sándor szerepelnek. A film szakemberek nagy elismeréssel nyilatkoztak vívóink lelkes munkájáról, és ennek eredményeként elhatározták, hogy a jövőben sport jelenetekben mindenkör az illető sportág szakembereit fogják igénybe venni.

o o o

A Nemzetközi Vívó Szövetség kongresszusa

Május 9-10-én Párizsban tartja meg a Nemzetközi Vívó Szövetség 1957. évi kongresszusát fontos tárgysorozattal. A kongresszus dönt az idei vívó világbajnokság színhelyéről. Magyarországot visszalépése folytán gazda nélkül maradt világbajnokság megrendezéséért Párizs, Philadelphia és Tanger vetekednek. Nagy harcot vált majd ki a tör. találatjelzőgép további használata ellen beadott francia javaslat. Magyarországot Dr. Rozgonyi György, Dr. Hajdu János és Dr. Bay Béla képviseli a kongresszuson.

o o o

Nemzetközi versenyek magyar résztvevői

Az elkövetkező hetekben külföldön megrendezésre kerülő nemzetközi versenyekre számos meghívást kaptak élvívóink.

A versenyekre a Magyar Vívószövetség Tanácsa a következő válogatást ejtette meg:

- IV. 11. La Spezia, Santelli Kupa 25 éven aluliak kardcsapat mérkőzése:
Szerencsés, Horváth Z., Delneky, Kardos F., Mendelényi, Demeter K.,
Buchwald.
- IV. 13.-14. Párizs, Martini Kupa férfi törverseny: Gyuricza József, Fülöp Mihály.
- IV. 20.-23. Varsó, Ijuszági Világbajnokság. Női tör: Rejtő I., Ágoston, Marosi P.
Férfi tör: Fülöp M., Papp Cs., Kamuti J.,
Párbaftör: Fülöp M., Oszoli, Németh.
Kard: Horváth Z., Mendelényi, Buchwald.
- IV. 28. Torinó, Kard egyéni: Kárpáti, Gerevich, Kovács Pál.
- V. 9-10. Párizs, Francia-olasz-magyar vegyes csapat mérkőzés: Gyuricza, Kovácsné, Balthazar,
Kárpáti.

o o o

S Z U R Ó P Á R N A

Átigazolási kérelem

Régi sportkörömből a Passzé AC-ból kérem átigazolásomat a Turné VC-be.

Indokaim a következők:

Jelenlegi sportkörömben, a Passzé AC-ban nincsenek biztosítva azok a feltételek, amelyek képességeim továbbfejlesztéséhez feltétlenül szükségesek. A szakosztály költségvetését lecsökkentették és így az én segélyezé-

semet is csökkenteni kellett. Emellett olyan állást kínáltak csak fel, ahova rendszeresen be kell járnom dolgozni. Három éve vivok ebben a sportkörben, de még egyszer sem vettünk részt tengerentúli országban lebonyolított versenyen. Eddigi edzőm megvált a Passzé AC-tól és a Bankjegysokszorosító SC-be ment át, így továbbfejlődésem miatt sincs biztosítva. Új sportköröm kötelezi magát, hogy külön díjazás ellenében régi edzőmmei dolgozhassam.

A Turné VC rövidesen klubközi mérkőzéseket bonyolít le Montecarloban, ahol a csapat egyik erőssége lesznek és emellett kultúrtudományomat is gyarapítani tudom a kártyabarlangban. Az új sportkörben viv egyébként egyik barátom, menyasszonya, ami szintén az átigazolást indokolja. Ezenkívül felajánlottak egy garzon lakást, ami ugyan csak sportszerű felkészülésemet teszi lehetővé. Fenti indokok alapján ismételten kérem átigazolásomat, mert el-
lenkező esetben rólam a magyar vivósport lemondhat.

Az amateur sport őszinte híve

Vándor Áron
rajtengedélyes vivó

Ui, A levél költött személyekről és sportkörökről szól, aki mégis magára ismerne az átigazolási kérelemből, az pusztán véletlen.

o o o

Versenykiírás versenykiírások érdekében

A Vivó Szövetség a versenyek számának növelése érdekében, a sportköri versenyzők nagyobb versenyzési alkalmának megteremtése céljából versenyt hirdet a sportkörök között.

A verseny feltételei a következők:

a/ a versenyen minden sportkör részt vehet tekintet nélkül arra, hogy vivóteremmel rendelkezik-e vagy sem.

b/ a sportkörnek csak rendezési szándékát kell bejelenteni és a MVSZ máris minden anyagi és erkölcsi támogatást rendelkezésre bocsát.

c/ Ha csak egyetlen verseny kiírását vállalja egy sportkör máris külön elismerő oklevéllel jutalmazzuk.

d/ ha a kiírt versenyt a sportkör meg is rendezi, akkor azt a sportkört külön a FIE elé terjesztjük, hogy számára az 1957. évi Feyerik vándordíjat ítélje meg, mely köztudomásúan azt a személyt vagy testületet illeti, amely a legtöbbet teszi a vivósport fejlesztése érdekében.

e/ a versenykiírásokat kérjük legkésőbb december 31-ig megküldeni.

Erre a célra alkult Szervező Bizottság

Abé

o o o

MEGFIGYELTŰK...

A vivósport büszkén terebélyesedő fáját az októberi vihar alaposan megtépázta. Nem hinnénk, hogy egyetlen más sportágat, számban - de főleg értékben - hasonló veszteség érte volna.

A szakosztályoktól szerzett értesülések alapján a fővárosban mintegy 80-90 fővel kevesebb minősített versenyzőink létszáma. Ha ez a veszteség nem is pótolhatatlan, évekre menő komoly szívós munkával, minden illetékes tényező hathatós támogatásával leszünk csak képesek visszahódítani azt a rangot, melyet a helsinki olimpián, a római világbajnokságon és az utóbbi évek számos nemzetközi világversenyén vivógárdánk, immár mind a négy fegyvernemben dicsőségesen kiharcolt magának.

Annál sajnálatosabb, hogy számos egyesületünk semmibe véve a vívósporthoz fűződő nemzeti érdekeket, megsegítés helyett sürgősen feloszlatta vívószakosztályát.

A Magyar Vívó Szövetséghez eddig beérkezett adatszolgáltatás alapján megállapítottuk, hogy 36 fővárosi vívó szakosztály közül 17 megszűnt. Még sajnálatosabb a vidéki szakosztályok vélt vesztesége, 57 szakosztályból 39-et szüntettek meg. Tagadhatatlan, a vívás költséges sportág, különösen mióta gépesítették a törvívást is. Ennek ellenére egy működő vívószakosztály feloszlata, különösen, ha jól felszerelt szertárral rendelkezik – a bevezetőben említettek figyelembévételeivel – semmiképp sem engedhető meg. Nem indokolt a vívószakosztályok megszüntetése a nagy iparvállalati sportegyesületekben sem, mint a Ganz Vagon, MÁVAG, Orion, Dinamó, Turtó, hogy csak néhányat említsünk. Ha takarékosági szempontokból kevesebb állami támogatásban részesülnek is ezek az egyesületek, a hátuk mögött álló vállalat sok milliós büdzséjében nem számottevő évi néhány ezer forint, mellyel vívószakosztályuk további fenntartása biztosítható volna.

Vívókörökben azonban mégis a Bp. Dózsa vívószakosztályának feloszlata keltette a legnagyobb megdöbbenést. A Dózsa 1948-ban az UTE-vel való fuziója révén egy nagylétszámú, jóképesű vívógárdát, kiváló mestereket vett át, mint Róna, Gellér, Szabó László, Csajági és nem utolsósorban korszerűen felszerelt vívóteremhez is jutott. Ilyen adottságok folytán érthetően, mintaszerű vívóélet virágzott ebben a szakosztályban.

A kitűnő mesterek keze alatt példás szorgalommal dolgozó fiatalok sok dicsőséget szereztek a Dózsa színeinek. Volt vasárnap, amikor különböző versenyek döntőjében 3-4 Dózsa vívó ért el előkelő helyezést. Különösen a szuró fegyvernemekben értek el sorozatos sikereket a Dózsa versenyzők. Megmagyarázhatatlan, hogy ilyen eredménydus szereplés mellett a Dózsa SE elnöksége részéről miért részesült a vívószakosztály egyre mostohább elbánásban.

Már 3-4 év előtt, amikor még komoly anyagi támogatásban nem volt hiány, egymást követték a vívószakosztály működését gátló rendelkezések. Mester elbocsátás, az ellátmány csökkentése folytán felszerelés beszerzési nehézségek gátolták a jó szereplést.

Ennek ellenére az őszi évadban még szépszámu versenyzőgárda kezdte meg az edzést. Az októberi ellenorradalmi események következtében beálló 3 havi kényszerszünet után az év elején a fiatalokból álló szakosztályvezetőség elhatározta, hogy összehívják a vívókat és megkezdik az edzést. A versenyzők küldöttsége Róna mester vezetésével felkereste a Dózsa Intézőbizottságát és tárgyalásaik eredményeként azzal tértek vissza, hogy a szakosztály megmarad és a munka megkezdhető.

Alig néhány nap múlva azonban az edzésre jelentkező vívókat azzal fogadták, hogy az elnökségtől kapott utasítás folytán a teremben nem engedhetik meg a vívást és felszólították a versenyzőket, hogy klubfelszereléseiket haladéktalanul szolgáltatassák vissza.

Villámcsapásként hatott ez a rigorózus intézkedés és a vívók rövid tanácskozás után elhatározták, hogy újból felkeresik a Dózsa Intézőbizottságát és előző ígéretükre hivatkozva jobbat belátásra hangolják az illetékeseket. Sajnos rideg elutasításban részesültek. Egyetlen lehetőséget tártak eléjük: legyen a szakosztály önálló, fedezze tagdíjából a mesterek honoráriumát, vívófelszereléseket és minden egyéb költséget. A lesújtottan távozott szakosztályvezetőség hevenyészett kalkuláció alapján megállapította, hogy vívónként 60.- Ft havi tagdíjat kellene szedni a kiadások fedezésére. Ez pedig merő képtelenség!

Elkeseredésükben elhatározták, hogy küldöttségileg keresik fel Hegyi Gyulát a Sport hivatal elnökét és közbenjárását kérik a szakosztály megmentése érdekében. Hegyi Gyula spontán állásfoglalása reménykeltő volt. Kijelentése szerint maga is azon a véleményen van, hogy a Dózsának nem szabad megszüntetni vívószakosztályát és ezt a nézetét érvényesíteni kívánja az ügy kedvező elintézése érdekében. Közbenjárt a Dózsa vívók felkérésére Pajcsányi László, a MVSz Tanácsának elnöke is, fájdalom sikertelenül. Ezen akciókkal párhuzamosan Tabajdy László a Dózsa vívószakosztály vezetője tárgyalásokat folytatott az UTE vezetőkkel vegyék át a vívószakosztályt ismét, azonban ez sem járt kedvezőbb eredménnyel. Ez a szomorú története egy jobb sorsra érdemes szakosztály megszüntetésének.

NEMZETKÖZI VIVÓHIREK

Rovatvezető: Zilahy Ferenc

Olasz ijusági párbajtőr és kardbajnokság

Bajnok: SACCARO /Cassa di Risparmio, Milano/ 6. gy. II. POZZI 5 gy. 12 kt. III. CORNAGGIA 5 gy. 13 kt. /Cornaggia, Los Angeles volt olimpiai bajnok fia/. A versenyt február 16-17-én bonyolították le Torinóban. Saccaro elsősege vitathatatlan volt.

Az ijusági kardbajnokságot február 10-én bonyolították le Livornóban, ahol a livornoi CHICCA /Torinói Vivó Club tagja/ került ki győztesként 5 győzelemmel hármas holtverseny után, a II. helyezett CALANCHINI /5:2/ és III. helyezett, új ijusági tehetség, a római RESSE /5:0/ előtt.

o o o

Egyéb hírek

Az Olasz Vivósövetség MÁRKI Ferenc magyar vivómesternek működési engedélyt adott.

o o o

A varsói ijusági világbajnokságra az olaszok az alábbi vivókat jelölték: férfi törre: Galli, Restaino és d'Armini. Női törre: Colombetti és Predaroli. Párbajtőrre: Saccato személye biztos, míg a másik két fiút későbbi időpontban jelölik ki. Nincs kizárva, hogy Boschetto és Cornaggia indul ebben a versenyszámban. A kardra: Calanchini, Chicca és Resse nevezései biztos. Versenybíróként Tiburzi, valamint Toszi megy a csapattal, továbbá mint kísérő: dr. Mario Visconti.

o o o

A MARTINI KUPA vivóversenyen, mely április 13-14-én kerül lebonyolításra Párizsban, olasz részről Aureggi, Bergamini, Carpaneda, Lucarelli, Edoardo Mangiarotti, Spallino – szinte a teljes élgárda – indul, tartalékok: Curletto, Favia. Kísérőként Di Nardo utazik a csapattal.

o o o

A TORINO város Kardverseny találkozóra /április 27-28/ 3 francia versenyzőn kívül 3 magyar kardvívót hívtak meg.

o o o

KIEVBEN, az ukrán fővárosban válogató versenyt rendeztek mind a négy versenyszámban. Eredmények: férfi tör: I. Rjumin, II. Midler, III. Rudov. Női tör: I. Ponomarjova, II. Jevplova, III. Rasztvorova. Párbajtőr: I. Csernu-sevics, II. Cirekidze, III. Vdovicsenko. Kard: I. Rilszkij, II. Kuznyecov, III. Cserepovszkij.

o o o

DUVAL KUPA Párizsban

Hetvenhat jelentkezővel indultak meg az idei DUVAL KUPA küzdelmei a «Cercle Hoche D'Anjou» termében. A franciák vívtak először selejtezőt, míg 64-es mezőnnyel beosztották a versenyzőket a közvetlen kiesési rendszer alapján. Miután II. és III. osztályú vivók is szerepeltek a gyengébbek javára előnyt biztosítottak: az erősebb egy, illetve két tuss hátránnyal indult. Ezekben a számokban érdekesebb asszók is voltak. Cintrat-Milanesi között, a francia – 2 találat hátránnyal indult és végül 12:11 arányban tudta csak legyőzni az olaszt. 3:3 arányban álltak még, amikor az idő lejárt, 11:11 állás után Cintrat egyenes szurása döntötte el az asszó sorját.

A döntőben így álltak fel: 6 a franciák közül: D'Oriola, Bancilhon, Baudoux, Bouravard, Latasté, Netter. Egy olasz: Aureggi és 1 angol: Paul.

Részletes eredmények:

D'Oriola	}	Paul 12:11	}	Paul 10:6	}	Győztes Netter /Franciaország/ 11:9
Paul						
Aureggi	}	Baudoux 12:10				
Baudoux						
Netter	}	Netter 10:8	}	Netter 11:9		
Bouravard						
Lataste	}	Lataste 10:3				
Bancilhon						

A verseny érdekesebb részeit a francia televízió is közvetítette.

A verseny során a következő külföldi vívók estek ki: Valcke /belga/, Stenhard /USA/, Jay /angol/.
nevesebb franciák közül: Pallaton, Gironard, Vincent, Ducasse, Coicaud.

o o o

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS!

A Magyar Vívó Szövetség Ideiglenes Tanácsa pályázatot hirdet egy szövetségi versenyérem /veret/ rajzának elkészítésére.

Az érem /veret/ lehet kör vagy téglalap alakú.

Követelmény: Az érem /veret/ fejezze ki a vívás jellegét és foglalja magába a

MAGYAR VÍVÓ SZÖVETSÉG

felíratot.

Díjazás: kivitelezésre elfogadott pályamű készítője 300.- Ft tiszteletdíjban részesül.

Pályázat beküldésének határideje és helye: 1957. június hó 1. Magyar Vívó Szövetség, Budapest, V. Hold u. 1.

o o o

Megjelenik: minden hó 15-én
Ára példányonként: 2.- Ft.
Szerkesztőség: V. Hold utca 1
II. em. 221. Telefon: 121-117.

Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Szerkesztő: Gábor József
A fedőlap Vincze Dénes grafikus
iparművész munkája.